

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Dato: 19. marts 2015
Kontor: Sikkerheds- og
Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Rasmus Krogh Pedersen
Sagsnr.: 2015-0035-0274
Dok.: 1456519

UDKAST TIL TALE

**til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål Q
fra Folketingets Retsudvalg den 7. april 2015**

Samrådsspørgsmål Q:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilket samarbejde og hvilken kontakt der har været mellem amerikanske og danske myndigheder i forbindelse med jagten på whistlebloweren Edward Snowden.”

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nikolaj Villumsen (EL).

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

[Indledning]

1. Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg har fuld forståelse for, at sagen om Edward Snowden interesserer mange. Også her i Retsudvalget.

For uanset hvad man ellers måtte mene om Edward Snowden, så kommer man ikke uden om, at hans afsløringer om den amerikanske efterretningstjeneste NSA har skabt en vigtig – og helt nødvendig – debat om overvågning.

Det er en debat, der har foregået i hele verden – også her i Folketinget.

Og det er en debat, som fortsat er aktuel: Hvordan sikrer vi en passende balance mellem på den ene side hensynet til at give myndighederne de nødvendige redskaber til at overvåge personer, der vil os det ondt. Og på den anden side hensynet til ikke at gøre indgreb i den enkelte borgers rettigheder.

Den debat tager jeg gerne. Vi har allerede diskuteret det ved flere lejligheder. Og det kommer vi til at gøre igen, er jeg sikker på.

2. Når jeg som justitsminister er blevet indkaldt til dagens samråd, så går jeg ud fra, at det er fordi, der ønskes en redegørelse for, om myndigheder på mit område – det vil sige PET og det almindelige politi – har været involveret i sagen om Edward Snowden.

Eller mere præcist: Har politiet eller PET været involveret i de amerikanske myndigheders bestræbelser på at få Snowden udleveret til retsforfølgning i USA.

Her bevæger vi os væk fra den principielle diskussion om overvågning og ned i et konkret myndighedssamarbejde om en konkret sag.

[Om ikke at udtale sig om konkrete sager om strafferetligt samarbejde eller om PET's konkrete aktiviteter]

3. Justitsministeriet besvarede i september sidste år to skriftlige spørgsmål om de danske myndigheders involvering i sagen om Edward Snowden [nr. 190 og 191 fra Folketingets Udenrigsudvalg].

Som det fremgår af svaret på spørgsmål nr. 190 fra Folketingets Udenrigsudvalg, så er Justitsministeriet meget tilbageholdende med at udtale sig om konkrete sager om strafferetligt samarbejde.

Det skyldes blandt andet hensynet til efterforskningen. En eftersøgt person skal ganske enkelt ikke via pressen – eller på anden måde – kunne få oplysninger om, hvorvidt han eller hun ved indrejse i et land kan risikere at blive anholdt og udleveret.

Det skyldes også, at sådanne sager indeholder oplysninger om enkeltpersoners strafbare forhold.

Derfor fandt Justitsministeriet det rigtigst ikke at udtale sig om, hvorvidt de danske myndigheder havde været involveret i sagen.

4. Når det gælder PET's konkrete aktiviteter, så er spørgeren og udvalgets øvrige medlemmer formentlig også godt klar over, at er der grænser for, hvor meget jeg under et samråd kan gå i detaljer.

Det vil ganske enkelt skade PET's muligheder for at fungere som en effektiv efterretningstjeneste, hvis jeg under et samråd gav mig til at fortælle om specifikke detaljer om tjenestens arbejde.

Samtidig vil det kunne kompromittere forholdet til udenlandske efterretningstjenester, som er helt afgørende for vores efterretningstjenester – og for Danmarks sikkerhed.

Ingen af delene er i Danmarks interesse, og det er jeg sikker på, at de fleste kan forstå.

Lad mig samtidig minde om, at der findes et særligt udvalg i Folketinget – Kontroludvalget – som har indseende med efterretningstjenesterne.

5. Derfor kan jeg også ligeså godt gøre forudsætningerne for min deltagelse i dagens samråd helt klar:

Jeg ønsker ikke under et samråd at udtale mig om politiets strafferetlige samarbejde med udenlandske myndigheder i konkrete sager, fordi det vil kunne kompromittere efterforskningen i sådanne sager.

Jeg ønsker heller ikke at skade PET – og dermed danskernes sikkerhed – ved i al offentlighed at fortælle detaljer om PET's mulige samarbejde med udenlandske efterretningstjenester i konkrete sager.

Og med de ord vil jeg afslutte min besvarelse af samrådsspørgsmålet.

Tak for ordet.